

گفت‌وگوی «مشعل» با بانویی موفق در شرکت نفت و گاز پارس

# سختکوشی، تعهد کاری و صداقت



مشعل: آرزوی قلبی من این است که کشورمان را برای رشد و توسعه از اهداف کلیدی در کسب‌وکار مدیریت منی، سرپرستی فعالیت‌های خود فرار داشته‌ام. استفاده از تمام ظرفیت‌های منابع انسانی جامعه برای رسیدن به این مهم اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. زنان یکی از سرمایه‌های ارزشمند هر کشور به‌شمار می‌روند و مشارکت جدی آنها در پیشبرد اهداف کشورها توسعه‌یافته عنوان می‌شود. صنعت نفت نیز از این مزیت بهره‌مند شده و از ظرفیت و توان بانوان در حوزه مدیریت منی استفاده کرده است. یکی از این بانوان موفق و پر تلاش، سحر انتصابی است که مدیر کارشناسی ارزشمندی نفت و مدیریت کسب و کار دارد و هم‌اکنون به‌عنوان سرپرست پروژه مهندسی نفت و گاز در شرکت نفت و گاز پارس فعالیت می‌کند. در ادامه گفت‌وگویی با این بانوی موفق انجام دادیم که می‌خوانید.

«چه عواملی باعث شده تا شما به عنوان بانویی موفق در سطح صنعت شناخته شوید؟»

«از پایه ۱۳۸۵ فعالیت خود را در صنعت نفت با قبولی در آزمون استخدامی آغاز کردم. به اعتقاد من یا توجه به اهداف حرفه‌ای و کاری‌ام، تا موفقیت راه درازی در پیش است؛ اما اگر همین حد را هم بتوانم موفقیت نامیدم، آن را موهون سختکوشی، تعهد کاری و صداقت می‌نامم.»

«برای دستیابی به این جایگاه و پیشرفت در صنعت نفت، چه مسیری را طی کرده‌اید؟»

«در طول ۱۵ سال سابقه کاری، به ترتیب در سمت کارشناسی و رئیس واحد زئولیت‌ریک و سپس در پروژه‌ها و طرح‌های بالادستی شرکت نفت و گاز پارس به عنوان مدیر پروژه فعالیت کرده‌ام. این اواخر هم مدتی به برندهایی و بری و کنترل پروژه‌های بالادستی پرداخته‌ام. واحد زئولیت‌ریک، یکی از ۶ واحد ستادی مدیریت مهندسی نفت و گاز در شرکت نفت و گاز پارس بوده و نقش بسیار مهمی در توصیف و توسعه میدان‌های گازی در ریایی ایفا می‌کند. مناسقه‌های سازمان‌ها ماه به اندازه کافی به مطالعات پیش از اجرای پروژه‌ها توجه نمی‌شود و یا توجه به اینکه، عملیات و اجرای پروژه‌ها در دید عموم قرار دارد، گاهی بدون مطالعه کافی وارد فاز اجرایی شده و کیفیت اجرای پروژه‌ها تحت تأثیر این امر قرار می‌گیرند. برخلاف زئولیت‌ریک که بیشتر به مطالعه و حمایت از پروژه‌های پرریز، مدیریت پروژه، علاوه بر دانش فنی، نیازمند مهارت‌های اجرایی است و پرنام‌ریزی و کنترل طرح‌ها و پروژه‌ها نیز با کمال دقتی، تفکر تحلیلی و تفکر انتقادی و مهارت‌هایی از این دست مجرب است. یا توجه به شناختی که طی این سال‌ها از خودم به دست آوردم و با توجه به تجربیات و مطالعاتی که در این سال‌ها داشتم، به برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری و سپس فعالیت‌های اجرایی بسیار علاقه‌مندم و فکر می‌کنم می‌توانم در این مقوله اثرگذار بوده و مفید واقع شوم.»

«در دوران فعالیت خود با چه چالش‌هایی روبه‌رو بوده‌اید؟»  
«هر فردی در طول مسیر حرفه‌ای خود، با چالش‌های متعددی فنی، ارتباطات کاری، منابع انسانی، فرهنگی و ... مواجه خواهد شد. من هم از این قاعده مستثنا نیستم و فکر می‌کنم مهم‌ترین سخت‌ترین چالش‌های کاری‌ام، به حوزه مدیریت منابع انسانی و ارتباطات کاری برمی‌گردد.»

«در زمینه کار و فعالیت اجتماعی چه کسی را سر لوجه خود فرار داده‌اید؟»  
«نمی‌خواهم قضاوت‌شده‌ام. هر انسانی با شایسته‌بندی و یکسانیت و باید در مسیر ویژه خود گام بردارد. به همین دلیل هیچ وقت فقط از یک فرد خاصی الگوبرداری نکردم؛ اما این موضوع به آن معنا نیست که از تجربه و موفقیت‌های بزرگان نمی‌آموزم. اتفاقاً نحوه تفکر و زندگی نوآفرینان و

جمع ۷۰ نفره نمایان است. کار تیمی، همداری و تلاش جمعی برای دستیابی به هدف جمعی تعریف شده است. به گونه‌ای که رقابت را بی‌معنا کرده و به‌رودری گروهی را افزایش داده است. مدیریت و رهبری، مهارتی است که باید از سوی زنان و مردان آموخته و سپس اجرا شود. امروز زنان به مرحله نیستند؛ بنابراین شایسته است که الگوی مدیر مطلوب در سازمان‌ها بازبینی شده و از گونه نگاه جنسیتی فاصله بگیرد.

«محیط کاری چه نقشی در موفقیت کارکنان دارد؟»  
«محیط کاری مثبت، نفوذ مهندسی و همکاری، راه‌پایه‌ها دارد و باعث می‌شود با علاقه کردن منابع جمعی و سازمانی، اهداف یکپارچه و مشترکی تعریف شده و تلاش‌ها نیز بر همین رهنمون به آن شکل بگیرد. تعهد و کار تیمی را بهبود بخشیده، شادی و انگیزه کارکنان را افزایش می‌دهد و باعث می‌شود کارکنان هویت خود را به سازمان ببندند و در هر صیخ با خشنودی وارد محیط کار شوند و تمامی آنها در نهایت منجر به افزایش بهره‌وری فردی، گروهی و سازمانی شوند.»

«حمایت‌های پدر، مادر و همسر چه نقشی در موفقیت‌های تحصیلی و شغلی شما داشته است؟»  
«من در اهواز به دنیا آمدم و تا پایان مقطع لیسانس در رشته مهندسی نفت، به همراه خانواده‌ام در زادگاه زندگی کردم. شهری با مرزهای به زیبایی گرمی و خورشید تابان تابستان‌هاست. لیکن با امکانات رفاهی و تحصیلی بسیار اندک. به یاد دارم که در طول تحصیل، پدر و مادرم برای تهیه کتاب‌های مورد نیازم که گاهی در کتاب‌های موجود اهواز پیدا نمی‌شد، به تهران سفر کرده و در آنجا نیاز داشتم را تدارک می‌دیدند و با تمام وجود از من حمایت می‌کردند تا به فردی مستقل و مفید تبدیل شوم. این خاطره تنها نمونه‌ای از حمایت‌هایی است که تا این روزها در منجبت کار، در نیز با صبوری فرزان در تمامی فراز و نشیب‌های حرفه‌ای در محیط کار، در کارم بوده‌اند. وقتی آنها در خودپوری و آرایش خرابم انگار ناپدید است، آنها علاوه بر حرفه‌های باساخت‌های طولانی حضور در محل کار را درک کردند و من و آنها گمانه‌ها که هستم. پدری فداکار، طعنا بی‌مومن این مسیر، بدون همراهی و حمایت پدر و مادرم ممکن نبود. چادر دار خانواده پایت زحمات و همراهی شان قدر دانی‌هایم، همچنین از دوستان و همکاران از چمنند در محیط کار که بسیار از آنها آموختم و در فراز و نشیب‌های کاری حمایت کردند بسیارم.»

«چه توصیه‌ای به بانوان دارید؟»  
«خود را باور داشته باشید، مهارت‌هایشان را توسعه بدهند، دست از تلاش برندارند و در مقابل ناملایمات نشوند. در آخر خوششان از دوست داشته باشند، از وجود خود مراقبت و برای یاد زندگی کردن تلاش کنند.»

«سخن آخر با خوانندگان؟»  
«از صمیم قلب آرزو مندیم که صنعت نفت ایران به صنعتی پیشرو در منطقه تبدیل شود و برای رسیدن به این مهم از مسئولان تقاضا دارم که با برنامه‌ریزی لازم، از تمامی توان و ظرفیت نیروی انسانی (اعم از زن و مرد) بهره‌بردار و با یادسازی نظام شایسته‌سالاری، به حفظ انگیزه منابع انسانی بر تلاش صنعت نفت کمک کنند.»

«بناوان باید خود را باور داشته باشند، مهارت‌هایشان را توسعه بدهند، دست از تلاش برندارند و در مقابل ناملایمات ناامید نشوند و در آخر خود را باور داشته باشند.»

